

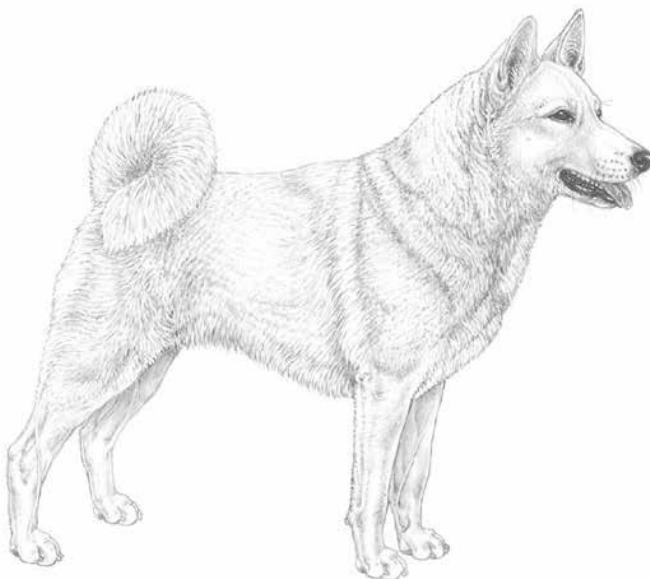
Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 5

FCI:n numero: ei FCI-rotu
Hyväksytty: SKK 10.8.2017
Kennelliitto 13.9.2021

VALKOINEN RUOTSINHIRVIKOIRA
(SVENSK VIT ÄLGHUND)
Alkuperämaa: Ruotsi

1/4

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS:

FCI:N LUOKITUS:

Metsästuspystykorva (hervikoira).

Ryhmä 5 pystykorvat ja alkukantaiset koirat

Alaryhmä 2 pohjoiset metsästyskoirat

Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rotu polveutuu harmaasta norjanhervikoirasta ja jämtlanninpystykorvasta, ja sen erityispiirre on valkoinen väri. Tyypiltään se muistuttaa enemmän jämtlanninpystykorvaa. Rodun kerrotaan saaneen alkunsa Jämtlannissa sotavuonna 1942, kun jämtlanninpystykorvapentueeseen syntyi poikkeuksellisen vaalea pentu, joka sai nimekseen Ottsjö-Jim. Se oli erinomainen metsästyskoira ja siitä tuli arvostettu siitosuros. Valkoisten koirien kerrottiin olevan suurenmoisia metsästyskoiria, joilla oli erityinen kyky pysäyttää hirvet, mutta tämän todistaminen ei ollut mahdollista koska ne eivät tuohon aikaan saaneet osallistua metsästyskokeisiin. Vuonna 1986 perustettiin rodulle oma rotuyhdistys, jonka päämääränä oli kartoittaa koirien määrää ja myös niiden metsästystaipumukset. 1990-luvun alkuvuosina järjestetyssä kokoontumisessa arvosteltiin noin 300 valkoista hervikoiraa, jotka olivat ulkomuodoltaan yhdenmukaisia ja hyviä metsästyskoiria. Rotu on puhtaasti metsästyskoira, jota käytetään pääasiassa pysäyttävänä koirana suurriistan kuten hirven, karhun, ilveksen ja mäyrän metsästyksessä. Svenska Kennelklubben tunnusti rodun vuonna 1993.

YLEISVAIKUTELMA: Keskipokoinen, suorakaiteen muotoinen, rakenteeltaan sopusuhtainen metsästyskoira. Se on jännevä ja ryhdikäs, olemukseltaan rauhallinen mutta valpas.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:

Rungoltaan suorakaiteen muotoinen.

KÄYTTÄYTYMINEN/LUONNE: Rauhallinen, luotettava, helposti koulutettava ja miellyttämishaluinen. Paitsi metsästyskoira, se on myös miellyttävä kotikoira.

PÄÄ: Pitkän, voimakkaan kiilan muotoinen. Otsapenger on selvä.

Kallo-osa: Kallo on kohtuullisen leveä ja kallon ylälinja on tasainen.

Otsapenger: Selvä mutta ei liian korostunut.

Kirsu: Mieluiten musta, saa kuitenkin olla ruskea tai vaaleanpunainen.

Kuono: Suunnilleen kallo-osan pituinen.

Huulet: Tiukat ja tiiviit.

Leuat / hampaat: Leikkaava purenta, voimakkaat hampaat.

Posket: Litteät.

Silmät: Melko pienet, soikeat ja väriltään ruskeat, mieluiten tummanruskeat. Silmäluomien reunat ovat mustapigmenttiset.

Korvat: Jäykät ja pystyt, melko korkealle kiinnittyneet ja teräväkärkiset. Korvan pituus on tyvileveyttä suurempi.

KAULA: Lihaksikas ja ryhdikäs, suunnilleen pään pituinen.

RUNKO: Suorakaiteen muotoinen, sopusuhtainen ja sulava.

Säkä: Hyvin kehittynyt ja selkälinjaa korkeammalla.

Selkä: Tasainen ja lihaksikas.

Lanne: Leveä, lihaksikas ja hieman kaartuva.

Lantio: Leveä, pitkä ja hieman viisto.

Rintakehä: Syvä, voimakas ja lihaksikas.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva on hieman kohoava.

HÄNTÄ: Ylös kiinnittynyt, keskipitkä ja tasapaksu. Häntä on kiertynyt joko selän päälle tai lähes selkää koskettaen, se ei kuitenkaan ole tiukalla kierteellä. Hännässä on tuuhea karvoitus, mutta ei hapsuja.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Lavat: Lavan ja olkavarren välinen kulmaus on 90–100°.

Kyynärpäät: Rungonmyötäiset.

Kyynärvarret: Suorat ja yhdensuuntaiset.

Välikämmenet: Hieman viistot.

Etukäpälät: Soikeahkot ja tiiviit.

TAKARAAJAT: Takaa katsottuna suorat ja yhdensuuntaiset.

Reidet: Leveät ja lihaksikkaat.

Polvet: Hyvin kulmautuneet.

Kintereet: Hyvin kulmautuneet.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Vapaat ja voimakkaat, pitkäaskeliset ja edestä katsottuna yhdensuuntaiset.

NAHKA: Väriltään musta tai vaaleanpunainen.

KARVAPEITE

KARVA: Peitinkarva on tiheää, suoraa ja harottavaa, aluskarva on pehmeää ja tiheää.

VÄRI: Puhtaan valkoinen; hieman kellertävä vivahde voidaan sallia.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 52–60 cm, ihanne 56 cm. Nartut 49–57 cm, ihanne 53 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- Enintään 2 välihampaan puuttuminen hyväksytään (poikkeuksena P1)

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- Muu kuin rotumääritelmän hyväksymä säkäkorkeus

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.